

PODKONICKÝ *Spravodaj*

Ročník XX.

Číslo 4

Apríl 2022

MILÍ SPOLUOBČANIA,

v tieni prebiehajúcej vojny na Ukrajine sme si v Podkoniciach dňa 23. marca krátkou spomienkou s položením kytice kvetov pripomenuli výročie oslobodenia našej obce rumunskou armádou. Prežívajúc súčasnú tragédiu vojny u našich susedov je to pre nás neuveriteľných 77 rokov, čo v našej krajine v plnej sile neprebíhalo vojna. Ale áno, aj u nás rinčali zbrane v roku 1968, ale rozsah tzv. bratskej pomoci skupiny piatich

armád Varšavskej zmluvy bol v porovnaní s Ukrajinou zanedbateľný, aj keď i u nás zomierali nevinní ľudia. Ešte žijú pamätníci na to, ako sa vtedy spojili Slováci a Česi, aby spoločne vyjadrili svoj postoj a nesúhlas s intervenciou. Nebojovali sme, lebo šanca ubrániť sa bola malá. Nebojovali sme ani po Mnichove, na rozdiel od Ukrajincov, ktorí kladú tvrdý odpor proti útokom, aj keď si musia byť vedomí sily nepriateľa. To čo sa deje na východ od našich hraníc je ale skutočná vojna, so skutočnými zmarenými životmi vojakov, civilných osôb starcov, žien, detí bez rozdielu národnosti. Bomby a strely si nevyberajú. Napriek tomu je mnoho ľudí, ktorých ani takéto obrazy z dejiska bojov nepresvedčia, že na Ukrajine je vojna. Máme možno to "šťastie", že správy z vojny sú reálne prezentované, aby sme si mohli uvedomiť tú brutalitu, to nešťastie, ktoré táto ale aj iné vojny prinášajú a začali si vážiť to ako žijeme. Pravdepodobne väčšina ľudí za ukrajinskou hranicou smerom ďalej na východ a sever tieto informácie nemá resp. nemôže mať. Áno, aj u nás žila väčšina ľudí v minulosti podobne, bez možnosti, niekedy bez záujmu a snahy poznať pravdu. Ešteže boli k dispozícii aj necenzurované správy šírené spoza vtedy elektrickou napustenej "železnej opony". Vážme si slobodu, vážme si mier, ktorý zatiaľ panuje v našej republike, ale buďme na pozore, pretože myšlienky "niektorých" ľudí sú nám neznáme.

A keďže čas na našej zemi plynie bez ohľadu na vojny a nepokoje svojim nedotknuteľným tempom, približuje sa nám aj tento rok Veľkonočné triduum, teda sviatky Veľkej noci, ktoré začínajú Zeleným štvrtkom a pokračujú Veľkým piatkom, Bielou sobotou vrcholiac vo Veľkonočnej vigílii a končiac druhými večerami Nedele Pánovho zmŕtvychvstania. **Všetky dni Veľkej noci majú bohatý liturgický obsah a symboliku, v ktorých si cirkev pripomína Kristovu smrť na Veľký piatok, Krista uloženého v hrobe na Bielu sobotu a Kristovo zmŕtvychvstanie na Veľkonočnú nedeľu.** Oslávme všetci tieto sviatky v pokoji a mieri. Neveriaci možno budú oslavovať tento veľkonočný čas ako sviatky jari, alebo budú len oddychovať. My kresťania prežívajme tento čas o to intenzívnejšie, lebo obsahom Veľkej noci je veľkonočné tajomstvo vrcholu života nášho pána Ježiša Krista.

Pokož vám všetkým prajem.

Ivan Barla, starosta obce

TERMÍNY ZBERU ODPADOV V OBCI

Pre jednotlivé druhy odpadov boli dohodnuté nasledovné termíny:

1. Zber elektroodpadu - bude prebiehať **od 20. apríla do 13. mája** uložením odpadu do žltej búdky pri starom cintoríne (pri družstve). Poprosíme ukladať odpad od zadnej steny búdky, aby sa nemusel na viackrát prekladať. Pretože dochádza k vyberaniu súčiastok a kovových častí z odpadu, bude žltá búdka do začiatku zberu uzavretá.

2. Skládka konárov a dreva na štiepkovanie „Za MOČILÁ“ je uzatvorená. Na likvidáciu konárov zo záhrad bude zakúpený kontajner o objeme 10 m³, pre umiestnenie, ktorého sa hľadá vhodný obecný pozemok, ktorý by sa mohol oplotiť a zamkovať, čím by sa predišlo nekontrolovanému hádzaniu konárov a inej drevnej hmoty bez ohľadu na ostatných občanov. Takto nahromadené konára a drevnú hmotu budeme dočasne odvážať do Slovenskej Ľupče.

3. Zber nebezpečného odpadu - farby, oleje a pod. sa uskutoční v termíne **od 20. do 30. apríla**, kontajner pre uloženie tohto odpadu bude umiestnený pri obecnom úrade. Žiadame odovzdávať odpad v uzavretých nádobách.

4. Automat pre zber zálohovaných obalov - podľa informácie od vedúcej nášho obchodu pani Ivety Slobodníkovej, mal by byť v priebehu mesiaca apríl nainštalovaný automat na zber zálohovaných obalov. Tešíme sa že nebudeme s veľkými taškami behať po okolitých obciach a obchodoch v B. Bystrici.

INFORMÁCIA O ÚROVNI VYTRIEDENIA ODPADOV ZA ROK 2021

Obec Podkonice v zmysle zákona § 4 ods. 6 zákona č. 329/2018 Z. z. o poplatkoch za uloženie odpadov a o zmene a doplnení zákona č. 587/2004 Z. z. o Environmentálnom fonde a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov oznamuje, že v roku 2021 bola dosiahnutá úroveň vytriedenia komunálnych odpadov vo výške 43,03 %, z čoho vyplýva pre obdobie **od 01.03.2022 do 28.02.2023** sadzba poplatku za uloženie zmesového komunálneho odpadu a objemného odpadu na skládku odpadov **vo výške 18 eur/tonu odpadu**. So zvýšenou úrovňou vytriedenia sa znížila sadzba poplatku za uloženie zmesového komunálneho odpadu o 4 eurá/t, čo pri priemernom ročnom objeme ZKO 125 ton predstavuje úsporu 500 eur na poplatkoch. Vďaka všetkým občanom, ktorí sa aktívne zapájajú do separovaného zberu.

POPLATKY ZA SMETI

Pre poplatky za komunálny odpad platia v obci pravidlá, ktoré sú obsiahnuté vo schválenom VZN obce, ktoré schvaľuje obecné zastupiteľstvo. Každý občan s trvalým alebo prechodným pobytom v obci platí tento poplatok. Podobne aj každý vlastník určených nehnuteľností v obci platí poplatok z titulu vlastníctva nehnuteľnosti. Občania, ktorí žijú viac ako 90 dní z určených dôvodov mimo obec, majú právo požiadať o odpustenie poplatku. V obci s nami žijú viac-menej trvalo aj občania, ktorí platia poplatok v inej obci. Uvítali a poprosili by sme ich v mene všetkých našich občanov, aby títo občania zvážili možnosť či nebudú do budúcnosti platiť poplatok za odpad u nás v Podkoniciach, teda v obci v ktorej reálne žijú a aj tvoria odpad. Každé euro sa aj v našej obecnej kase počíta.

8. ROČNÍK TONKOVIČOVÝCH SLÁVNOSTÍ

Napriek zložitej situácii pripravuje organizačný výbor 8. ročník Tonkovičových slávností v termíne **29. mája 2022**. Verme, že tento rok sa nám 8. ročník podarí zrealizovať. V prípade, že by chcel niekto prispieť prácou alebo sponzorsky, prosíme nech sa ohlásí na obecnom úrade. Ďakujeme.

KEĎ SME ŠPORTOVCI, KONAJME FAIR PLAY

Postavené "umelé" ihrisko v areáli ZŠ navštevujú tak futbalisti, ktorí našu obce reprezentujú vo futbalových súťažiach, ale aj naši spoluobčania amatéri v rôznych vekových kategóriách od najmladších po seniornejších športovcov. Sem tam lopta preskočí aj 4 metrové siete natiahnuté okolo ihriska a spadne na školský dvor v okolí ihriska. Dvakrát sa už ale "podarilo", že lopta skončila v sklených výplniach telocvične. Dôsledky bude musieť vyriešiť sklenár. Stalo sa to a možno sa stane ešte viackrát v budúcnosti, preto bude potrebné samotné okná ochrániť mrežami alebo sieťami. V rámci „fair play“, najmä u športovcov, by bolo dobré aby takáto nehoda bola oznámená, aby sa predišlo možným zraneniam na rozbitom skle a najmä, aby sa predišlo aj nasledovnému klamaniu a zatĺkaniu kto bol ten "šťastlivec", ktorý trafil okno. Ďakujeme za porozumenie.

INFORMÁCIA K PREBIEHAJÚCIM JPÚ

Ako bolo v minulom čísle spravodaja uvedené, na základe vyhodnotenia anketových lístkov bol v prípravnom konaní preukázaný záujem vlastníkov o vykonanie jednoduchých pozemkových úprav v lokalitách Za Horními humni, Niva a Brodok. Toto bol kľúčový bod a nutný predpoklad na to, aby sa mohlo reálne začať v pozemkových úpravách. V ďalšom procese sa podarilo vyriešiť pripomienky vznesené SPF a získať súhlasné stanovisko ohľadom nesúladu plochy JPÚ s plochou územného plánu v lokalite Za horními humni. Na základe návrhu starostu obce bol okresným úradom zriadený prípravný výbor, ktorý bude zastupovať vlastníkov do doby pokiaľ nebude vlastníkmí zvolené predstavenstvo združenia účastníkov pozemkových úprav. Ak by sa predstavenstvo združenia účastníkov pozemkových úprav nepodarilo zvoliť, plní do zvolenia jeho funkciu v konaní o pozemkových úpravách prípravný výbor. Starosta obce mal možnosť menovať prípravný výbor, urobil tak na požiadanie okresného úradu výberom osôb z vlastníkov, ktorí majú najväčšie, stredné a menšie výmery a ktorým starosta obce dôveruje, že budú do zvolenia predstavenstva zastupovať zodpovedne všetkých spoluvlastníkov parciel v lokalitách JPÚ. Starosta obce požiadal okresný úrad, aby "samonávrh" na členstvo v prípravnom výbore vznesený jedným z vlastníkom neakceptoval, pretože takýto postup nepovažuje v tejto dobe za vhodný. Samozrejme tento spoluvlastník, ako každý iný, bude môcť kandidovať do predstavenstva, keď bude prebiehať jeho voľba všetkými vlastníkmí. Už teraz je zrejmé, že záujem vlastníkov o JPÚ rastie, vlastníci preto budú musieť dobre zvažovať koho vyberú do predstavenstva, aby ich zástupcovia boli zodpovední a mali minimálny záujem o uprednostňovanie partikulárnych záujmov. Starosta sa rovnako nestotožnil ani s výhradou

OBEC INFORMUJE

tohto vlastníka, „že dúfam, že ten a ten pán XY tam nebude“, pretože to považuje za absolútne nevhodný a nepripustný zásah do výkonu funkcie starostu obce. Toľko k zaujímavostiam ohľadom prípravného výboru. Aktuálny stav prípravného konania je dobrým predpokladom, že okresný úrad na základe zhodnotenia vykonaných krokov a výsledkov prípravného konania rozhodne o nariadení pozemkových úprav, čím sa reálne bude môcť rozbehnúť samotný proces jednoduchých pozemkových úprav v spomenutých lokalitách. O ďalšom postupe vás budeme informovať v nasledujúcich číslach spravodaja a samozrejme aj úradnej tabuli obce.

INFLÁCIA NÁS VŠETKÝCH DOBIEHA

Vplyv inflácie na naše úspory a na naše peňaženky cítime všetci pri každej návšteve nášho obchodu. Inflácia je realitou každého dňa. Cena tovarov, ktoré zvykneme kupovať je zo dňa na deň vyššia. Tak ako občania, aj v obec pociťuje v mnohých prípadoch, že ceny napriek zafixovaniu cien v ponuke, sa o týždeň mnohokrát zmenia a to najmä pri železe, dreve, štiepke, izolačných materiáloch, ktoré zabezpečujeme pre náš chod a naše aktivity. Museli sme sa uskromniť aj v kúrení obecného úradu, keď vykurujeme iba tri miestnosti úradu, ostatné iba temperujeme, aby neprišlo ku škodám. Pre ilustráciu uvediem vývoj spotreby elektriky na kúrenie za posledné obdobie dekády 2011 až 2021, kedy sme úpravou a opatreniami siahli spotrebu o viac ako polovicu (porovnaj roky 2017 a 2021).

Rok	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Spotreba v MWh	39,5	36,9	42,2	25,2	45,8	44,3	54,0	40,6	32,8	27,5	25,7
V. obdobie				143,8				184,7			86*

* len tri roky

V roku 2022 sme doteraz za tri mesiace "spálili" iba 6,7 MWh, aby sme neplatili neskutočne veľké peniaze za vykurovanie pri aktuálne platných sadzbách. Bohužiaľ, súčasná situáciu a vývoj na burze nesignalizuje do budúcnosti nič dobré. Aktuálna cena silovej elektriny na burze je 190 EUR za MWh. Nechceme zatiaľ šporiť na elektrike vypínaním verejného osvetlenia ako to urobili v Tatrách. Štát doposiaľ plní podielovými daňami aj našu obecnú "kasu" podľa predpokladov. Dúfajme, že to vydrží a my nebudeme musieť siahnuť na obecný rozpočet a krátiť naše rozpočtované výdaje.

Ivan Barla, starosta

URBÁR

Urbárske pozemkové spoločenstvo v Podkoniciach oznamuje svojim členom, že zápis dreva na samovýrobu ako aj vláknirového dreva zo zásob sa uskutoční:

- piatok 22. apríla 2022 - od 18:00 do 19:00

Zápis bude prebiehať v kancelárii Urbárskeho a Pasienkového pozemkového spoločenstva v budove obecného úradu.

Vstup len jedna osoba s prekrytím horných dýchacích ciest!

Po týchto termínoch už nebude možné zapisovať vláknirové drevo zo zásob!

NAŠA ŠKOLA V MARCI

„Kniha je ako príručná záhradka.“

Mesiac marec sa už roky spája s príchodom jari, ale taktiež aj s knihou. V našej škole a škôlke sme sa tešili teplým lúčom skorého jarného slniečka časom stráveným vonku. Čas dnu v škole sme využili čítaním množstva kníh, učením sa nových básní, ponorením sa do sveta rozprávok. Naši víťazi školského kola Hviezdoslavovho Kubína Samuel Slančík (3. ročník) a Peter Polóny (4. ročník) sa zúčastnili okresného kola spolu s pani riaditeľkou a aj napriek tomu, že nepostúpili ďalej, nabrali množstvo vzácných skúseností a zážitkov. Naši najmenší škôlkari si od starších zobrali príklad a počas celého mesiaca s nadšením cestovali z rozprávky do rozprávky, spoznávali rôzne knihy a učili sa nové básničky. Okrem toho sa učili o jarnej prírode, ktorú mohli na vlastné oči pozorovať aj na školskom dvore.

Nezabudli sme ani na svetový deň Downovho syndrómu, počas ktorého sa každoročne zapájame do Ponožkovej výzvy. Tento deň nám pripomína nebáť sa byť iný, jedinečný. Spoločne odstraňujeme predsudky a bariéry. Ponožková výzva sa uskutočnila len v materskej škole, vzhľadom na to, že základná škola bola v daný deň zatvorená. Školáci si preto Ponožkovú výzvu aj so vzácnym hosťom presúvajú a nám ostáva dúfať, že škola a škôlka už svoje brány do konca školského roka nezatvorí a všetci si užijeme veselé jarné dni, plné slnka a dobrej nálady.

Kolektív ZŠ s MŠ

Základná škola s materskou školou Podkonice

ZÁPIS DO MŠ

4. - 6. MÁJA 2022 v priestoroch MŠ

v čase od 10:00-11:30 hod.

Žiadosť aj s kópiou rodného listu je potrebné priniesť
alebo poslať poštou do MŠ na adresu:

ZŠ s MŠ Podkonice, Podkonice 284, 97613 Podkonice

Tlačivo žiadosti nájdete na stránke školy:
<https://zspodkonice.edupage.org/>

Milí farníci,

každý mesiac sa k vám prihovám slovami, ktorými opisujem prírodu v našom okolí. Vždy ma fascinujú zmeny, ktorými nás teší a teraz ešte viac, keď sme v očakávaní jej prebúdzania. Príroda je stelesnenie Boha. Je to jeho dielo, ktoré nás dokáže tak krásne potešiť. Veď pri prechádzke ho môžeme vnímať celým svojim telom, všetkými zmyslami. A je to pre nás miesto nádherného pokoja. Božieho.

Zároveň prechádzame pôstnym obdobím, kedy sa nám sprítomňuje jeho utrpenie (možno aj so slzami v očiach), ktorým nás vykúpil, daroval nám život, silu, lásku. Jeho kríž, pod ktorým stojíme je plný lásky, ale vždy je to kríž utrpenia a bolesti. Sami to poznáme, aký je náš kríž tiež ťažký, ako veľakrát veľmi bolí a my zúfame pod jeho ťarchou.

Deti v piatkovej úlohe dostali otázku: „*Ako Ho môžeme spoznať osobnejšie?*“ No nie je to iba otázka pre deti, ale aj pre nás. A je na celý náš život. Ako Ho môžeme spoznávať bližšie a bližšie a bližšie. Je to nevyčerateľná studnica poznania a lásky.

„*Kto chce byť stále s Bohom a tým ho spoznávať, má sa často modliť a často aj čítať*“, hovorí sv. Izidor. Keď sa modlíme, hovoríme my s Bohom. Keď však čítame, hovorí Boh s nami. Každý pokrok vychádza z čítania a rozjímania. Lebo čo nevieme, učíme sa čítaním a čo sme sa naučili, rozjímaním si natrvalo osvojujeme. Čítanie sv. písma prináša dvojaký ošoh. Obohacuje rozum. Človeka odpútaného od svetských márností privádza k láske voči Bohu. Pri čítaní pôjde o dve veci: najprv ako rozumieť Písmu a potom ho s úžitkom a vážnosťou podávať. Lebo každý sa musí najprv usilovať pochopiť, čo číta, až potom bude schopný odovzdať, čo sa naučil. Horlivý čitateľ sa bude viac usilovať konať podľa toho, čo číta, ako iba poznať.

Poznať Ježiša, osobne, nám môže pomôcť aj svätá Terézia z Avily. Ona aj opísala stupne dokonalosti. Aj my môžeme cestu k Bohu hľadať. Možno sa pýtate: „Ale kde? Veď oni boli svätí, ako ich ja obyčajný človek môžem nasledovať?“ No ich nemusíme nasledovať, musíme ísť svojou cestou k Bohu, k jeho blízkosti. Terézia je učiteľka, ktorá nám môže pomôcť. Učila, že mystika znamená žiť vo vzťahu s Bohom tu a teraz, v šťastí i v nešťastí. Každý z nás môže mať takýto vzťah s Ježišom ako s človekom.

Cesta k Bohu je modlitba. Odizolovať sa od vonkajšieho hluku a tlaku, vedieť si vybrať, čomu sa budem venovať a čomu nie. Vyberať si dobrých priateľov, dobré veci. Mystika je dar od Boha. Jeho dobrodružstvo s nami na ceste k nemu. Boh od nás nechce, aby sme na tom pracovali a dostali to ako odmenu za množstvo pomodlených ružencov či prejdených púti. Je to skutočná modlitba. Veľakrát hovoríme o tom, že je to rozhovor s Bohom. Rozhovor, skutočný. S tým, ktorý ma miluje. Hlbokým, úprimným vzťahom s Bohom. Nechce nás odmeniť. Chce nám darovať priateľstvo s láskou, so skutočným Ním. Túži po tom, aby sa nám mohol ukázať ako priateľ, nie sudca.

Máme niest' kríž s láskou. A my zúfame pod jeho ťarchou. Ale skúsajme to inak. Prichádzajme k nemu ako k priateľovi, spoznávajme Ho inak, nechajme nech sa môže dotknúť nášho srdca a premeniť ho. Vstupujme s modlitbou k živému Bohu, veď k nám prišiel ako človek. A časom Ho naozaj spoznáme ako toho, ktorý nás miluje aj keď robíme chyby a nehnevá sa na nás. A potom sa naučíme ako mať ten kríž bez ťarchy a s ľahkosťou. Keď pochopíme, že našu bolesť a kríž môžeme mať radi, lebo vieme, že Boh nás nechal byť slabými, aby sme mohli byť Ním. Veď On ten kríž už vzal za nás. Tak hľadáme skutočné tajomstvo kríža, to mystické, tajomné, aby sme vedeli mať našu chorobu ako dar Jeho lásky, lebo On už všetko vytrpel.

Martin Pečarka, správca farnosti

APRÍL - MESIAC LESOV

Áno. Od roku 1952 to takto máme. Pre mnohých z nás je to otrepaná fráza. Ale po zhliadnutí nedávnej reportáže v televízii o tom, ako bola zničená časť územia v prírodnej rezervácii, nedá mi pripomenúť si túto otrepanú frázu, zas a znova.

Čo sa stalo? Určite väčšina z vás pozná prírodnú rezerváciu Mackov bok v Slovenskej Ľupči. Od roku 1976 je to chránený celok a disponuje 4. stupňom ochrany. Hlavným predmetom ochrany je tu kvetenstvo. Na jar v mesiacoch marec a apríl môžete pozorovať celé svahy posiate vzácnym poniklecom prostredným, ktorého výskyt v takomto množstve je jedným z najväčších na svete práve tu. Okrem toho sú tam aj iné príbuzné druhy poniklecov. A práve tadiaľto vedie aj vysoké napätie a v rámci rekonštrukcie stĺpov vysokého napätia bola zničená časť tohto územia tým, že sa jednoducho vybagrovala cesta, aby ťažká technika mala ľahší prístup.

Samozrejme, keby sme ostali bez elektriny viac ako jeden deň, tak by sme boli pekne nervózni a penili by sme. Je jasné, že údržba je nevyhnutná. Len by bolo namieste sa trochu viac zamyslieť a komunikovať. Nie, nejdem tu polemizovať nad tým, kto urobil chybu a prečo odbor životného prostredia súhlasil a nikto sa nezamyslel, že sa bude vstupovať do prírodnej rezervácie.

Ide mi len o to, že aj u nás máme schované prírodné zázraky, ktoré niekedy možno nie sú vidieť na prvý pohľad, ale sú tu. Viete napríklad, že v našom chotári žije slamandra škvrnitá? Áno. Hlavne smerom na Pleše vždy po daždi vylieza na cestu. A tak isto asi viete, že popri tejto ceste sú v niektorých miestach také malé mini „jazierka“ - stojaté vody. A práve do takýchto vôd samička kladie larvy. A práve v tejto stojatej vode ich každú jar môžete pozorovať ako pomaly rastú. Mám niekoľko videí a fotografií týchto „bábätiak“. No a síce asi s dobrým úmyslom odviezť vodu od cesty, aby nebola vymývaná, bola práve do tejto „mláčky“ vložená rúra a mláčka už nie je. Verím tomu, že salamandra si nejakú inú nájde, ale skúsme sa na svet pozeráť trochu viac so zamyslením. Skôr ako ideme zasahovať do prírody, poobzerajme sa okolo seba a porozmýšľajme o našich krokoch. Naozaj je nutné oplotiť všetko na milimeter presne, bez možnosti priechodu? Naozaj je nutné vyhodit' odpad do húštiny v lese „na Záklučí“? Naozaj je nutné skracovať si cesty autom hľa-bala po lese?

Janka Šípka Šípková

ZA ČISTEJŠIE PODKONICE

Všetko nasvedčuje tomu, že zima už povedala svoje posledné slovo. Preto sa pomaly, ale isto, mnohí púšťame do jarného upratovania. V našich domovoch, záhradách, ale aj mimo nich. V Podkoniciach mala svojho času pevné miesto v kalendári tradičná každoročná akcia „Za čistejšie Podkonice“. V rámci nej sa zbierali odpadky popri cestách smerujúcich do dediny, najmä na tých frekventovaných - zo Slovenskej Ľupče a Priechoda. Bohužiaľ, aj po tohtoročnej zime sa opäť v týchto ťahoch objavilo množstvo odpadu. A nielen tam. Je na zaplakanie, že stále existujú ľudia, ktorí sú schopní len tak voľne do prírody vyhodiť akýkoľvek odpad. Hanba im.

Aj tento rok by sme radi, pri príležitosti Dňa Zeme, v tejto tradičnej akcii pokračovali a zveľadili si tak životné prostredie vôkol nás. Aspoň symbolicky. Najpravdepodobnejší dátum vychádza na sobotu 23. apríl, záležať bude od poveternostných podmienok. V prípade, že by ste mali záujem zúčastniť sa, ozvite sa na mailovú adresu: halaj.martin@gmail.com. Budeme radi, ak nás bude čím viac! Šepká sa, že čosi chystajú aj školáci s pani učiteľkami.

„Príroda je oproti nám vo výhode, môže existovať bez nás, ale my bez nej nie.“

Martin Halaj

AKÁ DOBA, TAKÉ DETSTVO

Volám sa Tóno. Narodil som sa v roku 1944, na sklonku druhej svetovej vojny. V dnešnej hroznej dobe mi myšlienky zabľúdili do môjho povojnového detstva, kedy sme si v našej detskej naivite neuvedomovali hrôzy vojny, ktoré na nás číhali ešte aj po rokoch, a boli sme presvedčení, že vojna už navždy ostane len v našich chlapčenských hrách.

Škola vtedy nebola stredobodom nášho záujmu. Viac nás lákala roztrúsená munícia a strelivo po horách. Martin vysnoril, že na „Handliavke“ zostali dva tanky. „Musíme to preskúmať,“ zavelil. Chystal som si do ruksaku jedlo. „Ideme na školský výlet a budeme v hore aj spať,“ povedal som mame. Mama ma nechcela pustiť, ale keď to potvrdili aj moji kamaráti, tak nakoniec súhlasila. Vyprevadila nás slovami: „Ak naďabíte na dáku muníciu, v žiadnom prípade sa jej nedotýkajte, viete ako pred Kôkočovou zabila mína nášho Lacka!“

Poháňaní túžbou za našim cieľom sme kráčali krížom cez Vrchy. Konečne sme ich objavili. Malý slovenský tank 60-tka, diera, lauf, malá guľa. A veľký nemecký. Mali zhodené pásy. Vyštverali sme sa do tanku. Martin rozdelil posty: nabíjač, zameriavač - ten narábal s takými kolieskami, otáčal nimi vežu a my sme sa na nej vozili; strelec - ten mal na povel potiahnuť za povraz spúšť. Nešlo to a Martin rozkázal: „Všetci potiahnime!“ Mali sme šťastie, že sa nám to nepodarilo. Zistili sme, že bol nabitý ostrými. Už by sme neboli nažive. Po vyčerpávaní dňa sme tvrdo zaspali v jame vedľa tankov. Ráno pozbierali arzenál, ktorý sme na ceste za našim hlavným cieľom našli. Zamastení, špinaví, spokojní so splnenou misiou, pobrali sme sa domov. Cestou nás stretli turisti z Donovál, aj sa nás naľakali. Boli sme opásaní pásmi nábojov, na pleci nemecké automaty, dve slovenské prilby, jednu tankistickú koženú. V bunkri pred dedinou sme si poskrývali vojenský arzenál. Doma nás samozrejme čakala bitka. Mama sa cestou z kostola od našej spolužiačky Martušky dozvedela o školskom výlete, ktorý sa vôbec nekonal.

V Podkoniciach 28.3.2022 z autentických spomienok môjho brata zapísala Anna Pasiarová.

ZAMYSLENIE SA

Na záver svätej omše 20. marca pán farár vyhlásil brigádu na zametanie posypového materiálu okolo kostola. Túto zimu ho bolo neúrekom. Požiadal o pomoc hlavne birmovancov. Nasledujúcu sobotu som sa s cestárskou metlou dostavila na námestíčko pred kostolom, aby som sa zapojila. Zostala som sklamaná. Okrem Milky Beňovej, Maťa Halaja a Tomáša Pobožného tam nebol nikto. Dokonca ani pán farár.

Celú zimu obecný úrad posypal cestu hlavne kvôli tým, ktorí „chodia“ do kostola prevažne autami. Už sa nechodí ani v našej dedine pešo, už sa väčšina vozí autom. Už nikto z rodičov birmovancov neprehovoril svoje deti, aby išli na brigádu. Už dávno ani u nás neplatia slová, ktoré na sv. Martina v kázni povedal Mons. Mgr. Jozef Hrtús o tom, že počas jeho pôsobenia v Podkoniciach nebola núdza o brigádnikov nielen popri kostole, ale ani v celej dedine. Už žijeme úplne inak. Nie sme obetaví, nezištní, nie sme spolupatriční ani ústretoví. Sme sebeckí, nevšímaví a nenávistní. Je to asi dobrou, ktorú žijeme a možno náladami v spoločnosti, ktoré tu už tretí rok panujú. Neviem.

Cez svoju profesiu som účastníčkou života v inej dedine, kde je len polovica obyvateľov oproti Podkoniciam. Tam sú ľudia dávno ľahostajní a apatickí ku všetkému obecnému. Tam sa neoplatí organizovať nič. Vždy som to porovnávala s našou dedinou, pretože som mala pocit, že sme aktívnejší, živší. Presvedčila som sa však, že to už dávno nie je vôbec pravda. Už aj Podkoničania dokazujú ako veľmi sme sa zmenili. Bohužiaľ, k horšiemu.

Prosím nebudme ľahostajní a nevšímaví voči nášmu okoliu, voči dedine, v ktorej žijeme.

Neberte to ako výčitku, berte to ako myšlienku na zamyslenie sa, kam sa vytratila spolupatričnosť, ústretovosť, obetavosť a ako ju opäť prinavrátiť k našim životom.

Eva Luptáková

Brigáda pri kostole (rok 1987)

Doma na opušťáku (ročník 1937 a 1938)

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Jubilanti

50 rokov

Vladimíra Šebešová

55 rokov

Janka Kostúrová

60 rokov

Dušan Hukel

65 rokov

Mária Ivaničová

Soňa Barlová

75 rokov

Ľudmila Očenášová

Sobáš

Martin Litavský a Paulína Jančiarová
(Slovenská Ľupča - 12.3.2022)

Opustila nás

Elena Porubčanová - 80 rokov

FARSKÉ OZNAMY 11.4. - 8.5.2022

P 11.4.	18:00 - féria + rodičia Jozefína a Anton, brat Miroslav a + z rodiny
U 12.4.	18:00 - féria + Elena Porubčanová
S 13.4.	18:00 - féria + + Vladimír Turčan a rodičia
Š 14.4.	18:00 - ZELENÝ ŠTVRTOK Za našich miništrantov, akolytov, lektorov, organistov, zboristov, kostolníkov, kvetinárky.
P 15.4.	VEL'KÝ PIATOK 15:00 - Slávenie utrpenia a smrti Pána 19:00 - Križová cesta ulicami obce
S 16.4.	19:45 - BIELA SOBOTA Za všetkých dobrodincov na kostol a faru
N 17.4.	VEL'KONOČNÁ NEDEĽA 10:00 Za farnosť

P 18.4.	9:00 - VEL'KONOČNÝ PONDELOK + Cyril Očenáš a Božiu pomoc pre Annu
U 19.4.	féria Sv. omša nebude
S 20.4.	18:00 - féria + rodičia Alžbeta a Emil a ich deti Mária a Anton
Š 21.4.	7:30 - féria + Anežka a Dominik Krétik a ich rodičia
P 22.4.	18:00 - féria + Anna Očenášová, manžel, syn a st. rodičia Vráboví
S 23.4.	7:30 - féria + st. rodičia Jakošovi a Beňoví
N 24.4.	2. VEL'KONOČNÁ NEDEĽA 9:00 Za farnosť

P 25.4.	18:00 - Svätého Marka, evanjelistu Za Božiu pomoc a trpezlivosť v chorobe
U 26.4.	féria Sv. omša nebude
S 27.4.	18:00 - féria + rodičia Ondrej a Vilma a st. rodičia
Š 28.4.	7:30 - féria + Milan, Mária Gajan
P 29.4.	18:00 - Svätej Kataríny Sienskej + Ján Bobák a rodičia
S 30.4.	7:30 - féria + rodičia Mária a Matúš Burian
N 1.5.	3. VEL'KONOČNÁ NEDEĽA 9:00 Za farnosť

P 2.5.	Svätého Atanáza, biskupa Sv. omša nebude
U 3.5.	18:00 - Sv. Filipa a Jakuba, apoštolov + rodičia Júlia a Juraj
S 4.5.	18:00 - féria + rodičia Anna a Alexander, bratia, sestry a st. rodičia
Š 5.5.	7:30 - féria + rodičia Anna a Martin Ivanič a st. rodičia
P 6.5.	18:00 - féria + Mária a Pavol Rakyta a ich rodičov
S 7.5.	7:30 - féria Za Božie požehnanie a milosti pre Ružencové bratsvo pri kostole Sv. Martina
N 8.5.	4. VEL'KONOČNÁ NEDEĽA 9:00 Za farnosť

Martin Pečarka
správca farnosti
tel.: 0908 256 527

ZMENA PROGRAMU VYHRADENÁ